

Platform og min afslutning.

Af Anna Margrét Ásbjarnardóttir

Jeg vil gerne fortælle jer lidt om mit forløb her inden for Forsøgsstationen. Jeg oplevede Forsøgsstationen først på en udviklingsworkshop med dramaturg studerende fra Århus universitet og mine medstuderende i teater og performance studier i Københavns universitet. Jeg havde ikke læst noget om stedet, og havde faktisk ikke oplevet noget lignende før, det kan være fordi jeg kommer fra Island og vi har ikke sådan et sted deroppe.

Det var svært at først at forstå helt konceptet, men så snart jeg "realised", hvad det gik ud på, var jeg fuldstændig vildt med det! For min baggrund i dans og antropologi og nu læsende teater og performance studier var det et sted hvor alle mine erfaring kunne måske blive kuplet sammen i ét. Jeg fik derfor lov til at komme ind som en praktikant. Det har været så dejligt, interessant og skønt at være en del af Forsøgsstationen. Alle var så "welcoming" og søde og var jeg en del af gruppen fra start af. Jeg har skabt rigtig gode kontakter og haft virkelig interessante og spændende diskussioner.

Men det som kendetegnet mit forløb her i forsøgsstationen var forskellige måder til skabende processer, og hvordan man kan tænke kreativt, hvordan man kan skabe, hvordan man kan komme ind i den skabende proces.

Jeg fik at følge tre interessante og forskellige forsøgere. Jeg har hjulpet i Katrines forsøg, "Aftryk efter kroppen i bevægelser", jeg fik at deltage og observere i den forskning "Mødet mellem den poetiske fortælling og det ekspressionistiske fysiske teater" under Lottes ledelse og så fik jeg at deltage i hovedforsøget "den scenografiske skuespiller" under ledelse af Øyvind, Charlotte og Rolf.

.....og det som jeg synes alle de her forsøgere har "in common" og synes er vigtigt for at få den skabende process i gang er :

- En challenge og fælles mål, at have en idé som man gerne ville undersøge.
- Et godt atmosphere, et fordomsløst og åbent rum, hvor det er ikke noget rigtigt eller forkert.
- Gode kreative mennesker som har en vilje og lyst til at være til steder og arbejde sammen i fællesskab.
- rammer / games / opgaver undervejs
-

Rammer og games syntes jeg var rigtigt spændende og havde jeg lyst til at undersøge det lidt nærmere.

En dramapædagog, Viola Spolin, har kommet op med den koncept af "games" eller på dansk "leg" – Det er nemlig ikke alle som kan bare hop ud af sine egen normale hverdags tanker. Man har så mange tanker... om sig selv, om rummet, om andre og vi lever jo i in kritisk verden, hvor vi tænker konstant om os indre selv samt hvad andre tænker om os selv..

Men inden for de her leg begynder man at tænke på opgaven og så automatisk glemmer man sig selv og sin self awarness,... nu siger jeg automatisk.. men det sker jo ikke lige automatisk.. man skal have de her andre punkter, som jeg har nævnt før: atmosphere skal være godt og rigtigt, det skal være et fordomsløst rum, samt skal folk kunne arbejde sammen... det gør man alt for at man kan komme ind i den her creative "cloud" i den skabende process. .. og det må også nævnes at det vil selvfølgelig tage folk uden for teaterbranchen lidt længere tid at komme ind i den her skabende proces end det er for folk inden for teaterbranchen.

Spolin samt andre kunster, pædagoger og professors siger at med at sætte ramme op, får vi hjernen, til at tænke på noget præcist, hvor man kan fokusere på noget i et mindre kontekst, alt for at tænke ud af vores egen lille hverdags normale boks.

Andet ting i de her "games" er at bruge benspænd... Thomas Ziehe er en tysk pædagog og har han arbejdet med konceptet af legen hvor han har tænkt det lidt nærmere når han har sagt at "a great freedom" kan komme fra en benspænd og at først DER fortjener man en personlig development eller udvikling og læring. Han mener at med benspænd, kan man komme ud af sine hverdagstanker og hverdags normale bevægelser, og begynde i stedet at tænke anderledes, tænke på ny måde og i løsninger, hvor man kan finde den frihed til at skabe og udvikle sig selv som kunstner.

I alle tre forsøger syntes jeg at "legen" et benspænd var rigtig meget i spil, men selvfølgelig på forskellige måder. I Katrine's forsøg var det super interessant hvordan kroppen og dans kan se ud på et stykke papir. Det handlede ikke necessarily om mening bag ved bevægelsen, men mere hvordan kroppen fysisk udtrykker sig på et stykke papir. Katrine skabte jo legen og ideen, og undervejs har lagt benspænd, hvor Tora skulle prøve at danse uden at bruge hænderne og fødderne... gøre en ny variation langsomt eller hurtigt... alt for at skabe forskellige former på papiret.

Lottes forskning handlede meget om fællesskab, de har mødt hinanden hver uge den her semester for at få den her atmosphere, samarbejde og physicality til at hænge sammen. Og det gør de for at skabe bedre grund for en skabende proces og får at komme hurtigt og nemt ind i den "creative cloud". De har arbejdet ud fra en tekst, hvor de har lagt forskellige opgaver for at finde og skabe ny bevægelser til teksten, i forskellige rytme og i nogle gange i kontrast ved teksten. Alt for at skabe en spændende forhold mellem tekst og koreografi.

I forsøget af den "scenografiske skuespiller" har vi gået i dybden af forskellige måder til at skabe og lege med scenografi og skuespilleren. Især har vi arbejdet med forskellige måder til at skabe noget livende mellem skuespillere og andre "døde" objekter... vi fik skabt en kærligheds fortælling fra nogle plader, vi fik skabt en robot fight med aviser og vi fik skabt en diva ud fra et hvidt materiale.

Forsøget handlede rigtig meget om leg, og opgaver, hvor vi som participants, fik lov til at udvikle os selv personligt, også som en gruppe, og lære os selv at kende på en helt anden måde.

Vi har jo i en af legene taget benspænd meget seriøst hvor vi har bundet møbler op på skuespillerne, for at se hvad vil komme til at ske. De skabte helt ny måder til at bevæge sig på, skabte nye karakterer og nye narratives.. Det var virkelig "eye opening" at se hvordan det hele blev skabt. Det var også interessant hvordan rummet og narrativer kunne ændre sig med at sætte musik på ... Dette hele var ikke kun interessant men også rigtig morsomt.

Det var ekstremt læringsfuldt, at deltage i den forsøg og det har sat rigtig mange tanker i gang. Jeg syntes især, det var spændende i en af Øyvind øvelser, hvor vi havde en neutral person, som var mig denne gang, og to manipulators. De to som manipulerede har så lavet forskellige bevægelse med min krop og i forskellige rytme. Den neutral person skulle så prøve huske de her bevægelse og at lave dem igen, men det var fuldstændig umuligt, da jeg kunne ikke få min arm til at lave den bevægelse i den rytme mens jeg bevægede min fod på den måde i en helt anden rytme... Det var der hvor det gik op for mig hvor meget hjernen kan være i vejen for vores creativity, vi har hele den her krop, men det er så mange ting vi ikke kan bruge den til, da hjernen skal være med i det.

Vores tanker, bevægelser, og næsten alt er allerede lagt af vores kultur og samfund, det hele er en gentagelse af noget vi har set og lært af nogen anden. Det er derfor svært at lave de her bevægelse da det er mere som

en dukkebevægelse end levende bevægelse, vi har ikke set det så ofte før. Det er ikke en normal måde til at bevæge sig på og kan derfor være svært for hjernen at følge med i det.

Man bliver nødt til lege de her lege, sætte rammer og lægge benspænd, for at udvikle sig som kunstner. Og det er dødinteressant. Men man ser det ikke kun inden for scenekunsten men også inden for andre områder...

Jeg har læst en artikel den anden dag... hvor medarbejder inden for Silicon Valley, som er et leading hub i high tech innovation i USA., at de er begyndt at tage mikrodosis af LSD hver dag, for at tænke mere kreativt. I princippet kan man tænke det som et benspænd... De prøver simpelthen bare at komme ud af sine egen normale tanker for at skabe noget nyt og tænke på en anden måde...og få sin hjerne til at tænke anderledes.

Men nu har jeg måske gået lidt langt ud med det her.. men det hele synes jeg bare er super interessant... og man kan sagtens blev ved... men det vil jeg ikke gøre den her gang.

Tusind tak for at I har lyttet og tusind tak til Forsøgsstationen for et meget interessant, spændende og hyggeligt semester.

15. december 2017, Anna Margrét Ásbjarnardóttir